

Mladen Tarbuk

Na Prirodoslovno–matematičkom fakultetu u Zagrebu studirao je fiziku, a na Muzičkoj akademiji u Zagrebu kompoziciju u razredu Stanka Horvata te dirigiranje u razredu Igora Gjadrova. Studij dirigiranja nastavio je na Sveučilištu za glazbu i scenske umjetnosti u Grazu kod Milana Horvata. Na Sveučilištu za glazbu i scenske umjetnosti u Beču usavršavao se u kompoziciji kod Friedricha Cerhe i u dirigiranju kod Uroša Lajovica.

Bio je korepetitor Slovenskoga narodnog gledališča u Mariboru (1987.–1989.), potom korepetitor i asistent dirigenta u Baletu i Operi Hrvatskoga narodnog kazališta u Zagrebu (1989.–1991.) Na Muzičkoj akademiji u Zagrebu djeluje od 1990. kao predavač teorijskih predmeta, od 1998. je docent, od 2005. izvanredni, a od 2010. redovni profesor; predaje dirigiranje, kompoziciju, orkestar i muzičku teoriju.

Glazbeni život Hrvatske je obilježio velikim opernim produkcijama Muzičke akademije, višegodišnjom suradnjom sa Simfonijskim orkestrom HRT, s kojim je snimio tisuće minuta pretežno hrvatske glazbe te osnivanjem Simfonijskog puhačkog orkestra Hrvatske vojske. Kao intendant Hrvatskog narodnog kazališta u Zagrebu uspio je intenzivirati program i ojačati međunarodnu suradnju, ne zanemarujući pritom postavljanje domaćeg repertoara.

2013.–14. vodio je glazbeni program Dubrovačkih ljetnih igara, a od 2014. je intendant festivala.

Kao dirigent postigao je međunarodni ugled djelujući pet godina, 2004.–2009., kao stalni gost dirigent Njemačke opere na Rajni u Düsseldorfu te gostujući u raznim svjetskim opernim kućama i koncertnim dvoranama, surađujući pritom s brojnim uglednim simfonijskim orkestrima i opernim kućama (Kanada, Meksiko, Njemačka, Austrija, Italija, Češka, Mađarska...).

Vrhunce njegove karijere predstavljaju otvorenje Festivala Bartok 2014. sa Simfonijskim orkestrom MAV iz Budimpešte te koncert s orkestrom Concert–Verein održan 2008. u bečkom Musikverein.

Njegove su skladbe zaživjele na značajnim festivalima suvremene glazbe (Europamusicale München, Musicora i Le Temps de Soufle Paris, Trieste Prima, Svjetski dani glazbe Manchester 1997, World Saxophone Congress Glasgow, Musikprotokoll, Hörrohr i Erasmus u Grazu, Moskovska jesen, Muzički biennale Zagreb). Djela mu se pojavljuju na brojnim nosačima zvuka (HoneyRock, Orfej i Cantus).

Za Hrvatsku je vrlo važan i njegov muzikološki i istraživački rad na značajnim djelima hrvatske simfonijske i operne baštine koje redigira, uređuje, priprema za objavu i prema potrebi rekonstruira. Tako je istražio i uredio prvu hrvatsku operu Ljubav i zloba, Bersin diptih Sablasti sa Sunčanim poljima, vratio izvorno ruho Nikoli Šubiću Zrinjskom, rekonstruirao II čin Sunčanice, redigirao Simfoniju Dore Pejačević te brojne druge partiture.

Nagrade: nagrada za najbolju izvedbu Janačekove Sinfoniette na Natjecanju dirigenata Smetana–Dvořák–Janaček u Olomoucu (1992.); počasna diploma na Natjecanju mladih dirigenata Carlo Zecchi u Rimu (1989.); Nagrada Dr. Ernst Vogel (Stockerau, 1993.); Nagrada Fonda Stjepan Šulek (Zagreb, 1994.); Diskografska nagrada Porin (1998., 2001.); Vjesnikova nagrada Josip Štolcer Slavenski x4 (2002., 2010., 2013., 2015.); Nagrada Milka Trnina Hrvatskog društva glazbenih umjetnika (2009).